

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 328/2026
22.01.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и малолетне ББ из ..., чији је законски заступник мајка АА, чији је пуномоћник Тамара Антић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Света Михајловић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 345/25 од 17.09.2025. године, у седници одржаној 22.01.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 345/25 од 17.09.2025. године.

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 345/25 од 17.09.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 345/25 од 17.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П2 253/25 од 04.07.2025. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца, па је измењена пресуда Основног суда у Нишу П2 63/19 од 01.03.2019. године, у ставу четвртом изреке пресуде, тако да сада иста гласи: „Обавезује се тужени да на име доприноса за издржавање малолетне ББ месечно плаћа износ од 35.000,00 динара, уплатом на текући рачун мајке АА, законском заступнику малолетне ББ до 05. у месецу за текући месец почев од 31.05.2024. године, као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски разлози. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 345/25 од 17.09.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у првом и другом ставу изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у трећем ставу изреке првостепене пресуде и тужени обавезан да тужиљама на име трошкова парничног поступка исплати износ од 320.625,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију против одлуке којом је измењена висина издржавања, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, као и против решења о трошковима поступка са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404.ЗПП.

Испитујући побијану одлуку применом члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23) у вези са чланом 202. Породичног закона, Врховни суд је оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Нишу П2 63/19 од 01.03.2019. године, споразумом странака је разведен брак између АА и туженог, њихово малолетно дете ББ, рођена ...2013. године, је поверена на негу, чување и васпитање мајци, а тужени је обавезан да на име доприноса у издржавању малолетног детета плаћа месечно износ од 10.000,00 динара. Од доношења одлуке 01.03.2019. године, до подношења тужбе, промениле су се околности, јер је малолетна тужиља ББ сада у већем календарском узрасту, и њене потребе су сада веће. За намирење укупних месечних потреба малолете тужиље ББ, имајући у виду њен календарски узраст од 12 година, потребно је издвојити око 55.000,00 динара, и то 35.000,00 динара на име егзистенцијалних потреба (храна, одећа, обућа, средства за хигијену), 2.000,00 динара на име уџбеника за школу и школски прибор, на име школске ужине 4.000,00 динара, трошкова картице за мобилни телефон 1.000,00 динара, на име часова одбојке 2.500,00 динара, трошкова превоза од места становања до ... за одлазак на часове износ од 6.000,00 динара, трошкова путовања за часове фолклора 3.000,00 динара и на име социјалних потреба и дечијих рођендана 2.000,00 динара. Минимална сума издржавања у виду месечне накнаде за кориснике на породичном смештају према решењу Министарства за рад, борацка и социјална питања 0000315165/5/2025 износи 51.127,00 динара. Тужиља АА, је након развода брака засновала нову брачну заједницу и ..2020. године родила још једно дете, сина ГГ. Њен супруг је у радном односу и има обавезу издржавања двоје малолетне деце из првог брака. Живе у кући за коју плаћају закупнину, као и пратеће режијске трошкове. Тужиља АА је запослена у ... и њена просечна зарада за период од јула до новембра 2023. године износила је 107.812,78 динара. Нема непокретности уписаних на своје име. Тужени је након развода брака засновао нову заједницу у којој је добио још једно дете, кћи ДД, рођену ...2023. године. Живе у стану за који плаћају закупнину и режијске трошкове. Супруга туженог није у радном односу. Тужени нема непокретности уписаних на своје име. У радном односу је

на месту ... и остварује месечна примања у износу од 2.114 евра. С обзиром на то да ради 13 – 15 сати дневно, не постоји могућност додатне зараде. Сагласан је да доприноси издржавању детета износом од 16.000,00 динара месечно.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су тужбени захтев тужилаца усвојили применом члана 154, 160, 162. и 164. Породичног закона и члана 3. Конвенције о правима детета, налазећи да су се у конкретном случају стекли услови за измену висине издржавања, јер је малолетна тужилца сада у већем календарском узрасту, због чега су сада и њене потребе веће, а имајући у виду да су се промениле и породичне околности њених родитеља, као дужника издржавања, јер су оба родитеља засновала заједнице живота са другим лицима и у тим заједницама добила децу, због чега су нижестепени судови обавезали туженог да, од подношења тужбе, на име свог доприноса за издржавање ћерке, малолетне тужилце ББ, плаћа 35.000,00 динара месечно.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Према члану 164. Породичног закона, висина издржавања може се смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука. Супротно наводима ревизије правилно су нижестепени судови применили материјално право закључујући да су испуњени услови за измену висине издржавања, налазећи да су се околности на страни малолетног детета промениле и његове потребе повећале. Критеријуми за одређивање издржавања прописани су чланом 160. Породичног закона према коме се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода те других околности од значаја за одређивање издржавања, а могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица те других околности од значаја за одређивање издржавања. Приликом одлучивања о захтеву за измену одлуке о висини издржавања, нижестепени судови су имали у виду све околности конкретног случаја, личне, породичне и имовинске прилике туженог. Тужени поред обавезе издржавања малолетне тужилце има обавезу издржавања и малолетног детета из садашње заједнице, али остварује редовне месечне приходе, па је у обавези и могућности да учествује у издржавању малолетне тужилце са износом од 35.000,00 динара, што неће угрожити његову егзистенцију. Део утврђених потреба малолетног детета биће задовољен доприносом мајке сразмерно њеним материјалним могућностима које су правилно утврђене и који се осим материјалних средстава огледа и у свакодневном старању и бризи о малолетном детету.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11...10/23), оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији на трошкове поступка, као о изузетно дозвољеној.

Побијаним правноснажним решењем садржаним у пресуди донесеној у другом степену одлучено је о трошковима поступка уз примену одредаба закона који регулишу право странке на накнаду трошкова и њихову висину, која не одступа од судске праксе по овом питању. Имајући ово у виду, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана везаних за одлучивање о накнади трошкова поступка, на основу чега је и одлучено је као у ставу другом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом туженог побија се другостепено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке другостепене пресуде.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепеног решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиље, које не чини њено главно потраживање, то је и ревизија туженог изјављена против решења о трошковима поступка недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић